

Фикҳ 178-дарс. Намозни қоим қилиш қоидалари

18:30 / 24.03.2022 4306

أَرْقَى مَلَسَ وَهِيَ لَعْلُ الْجَلِّ لَصَّيْبِ نَلَا نَاكَ لَاقُ هُنَّ عُلُجُ لَلِ يَضَرَّةَ دَاتَقِ يَبَّأَنْ عَ
يَفُ لَّوْطِي نَيْتِ رُوسَ وَبَاتِ كَلَّ لَ حَاتِ أَفَبِ رَظَلِ لَ عَالَ صُنْمِ نَيْيَ لُؤَالِ نَيْتِ عَكَّرَلِ يَفِ
نَاكَ وَكَذَلِ تَمْرُصَ لَ يَفِ وَ، أَنْ أَيَحَّ أَيْ لَ أَعْمُ سُنِّيَ وَهِيَ نَاثِلِ يَفِ رُصْقِي وَ لُؤَالِ
أَلِ إِسْمَ حَلِّ هَاوَرِ، هِيَ نَاثِلِ يَفِ رُصْقِي وَ حُبُّ لَ عَالَ صُنْمِ نَيْيَ لُؤَالِ عَكَّرَلِ يَفِ لَّوْطِي
سَيَذْمُرَّتَلِ

Абу Қатода розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам пешин намозининг биринчи икки ракъатида «Фотиҳатул Китоб» ва икки сурани ўқир эдилар: биринчи ракъатни узун қилиб, иккинчисини қисқа қилар эдилар. Гоҳида оятни эшиттириб қўярдилар. Аср намозида ҳам шундай қилар эдилар. Бомдод намозининг биринчи ракъатини узун, иккинчисини қисқа ўқир эдилар».

Бешовларидан фақат Термизий ривоят қилмаган.

هِيَ لَعْلُ الْجَلِّ لَصَّيْبِ نَلَا نَاكَ لَاقُ هُنَّ عُلُجُ لَلِ يَضَرَّةَ دَاتَقِ يَبَّأَنْ عَ نَبَا وَرِ
يَفُ وَهِيَ رُوسَ وَبَاتِ كَلَّ لَ حَاتِ أَفَبِ نَيْيَ لُؤَالِ نَيْتِ عَكَّرَلِ يَفِ أَرْقَى نَاكَ مَلَسَ وَ
بَاتِ كَلَّ لَ حَاتِ أَفَبِ نَيْيَ رُحُّ أَلِ

Ибн Абу Шайба «Мусаннаф»ида Абу Қатода розияллоҳу анҳудан шундай ривоят қилади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам биринчи икки ракъатда «Фотиҳатул Китоб» ва бир сура қироат қилар эдилар. Кейинги иккисида «Фотиҳатул Китоб»ни».

10. Арконларни тўғри қилиш.

Бу иборадан намознинг рукуъ, сажда, қаъда каби барча амалларини сокинлик, хотиржамлик билан, қойиллатиб амалга ошириш кўзда тутилади. Бу эса ҳар бир ҳаракатдан кейин бутун жисмнинг сокинлик топиши ила бўлади. Мисол учун, рукуъда, саждада ва улардан тургандан кейин энг ози бир марта тасбеҳ айтиладиган вақт миқдорича аъзолар тин олиши лозим.

Бу ҳукм қуйидаги далиллардан олинган:

لَحْدَ مَلَسَوِ هِيَ لَعْلَلِ صِلَى لَوْلَا لَوْ سَرَّ نَأْهُنَّ عُلُجَلِ يَضَرَّ رَءِيْرُهُ يَبْأَنْعَ
دَرَفَ مَلَسَوِ هِيَ لَعْلَلِ صِلَى بِيَّ نَلَا يَلَعَمَلَسَفَ، يَلَصَفُ لُجْرَلَحَدَفَ دَجَسَمَلِ
يَلَعَمَلَسَفَ أَجْمُثُ يَلَصَ أَمَكِ يَلَصِي عَجَرَفَ، «لَلَصُتْ مَلَكَنَّ إِفِ لَصَفْ عَجْرَا» : لَأَقَوْ
أَثَلَتْ، «لَلَصُتْ مَلَكَنَّ إِفِ لَصَفْ عَجْرَا» : لَأَقَوْ، «مَلَسَوِ هِيَ لَعْلَلِ صِلَى بِيَّ نَلَا
هَالَصَلَا يَلِ لِمُوقِ إِذِ» : لَأَقَوْ، يَنْ مَلَعَفَ، هَرِيْعُ نَسْحُ أَمِّ قَحْلَابِ كَثَعَبِ يَدَّلَاو : لَأَقَوْ
عَفْرَا مُثْ، أَعَكَارُ نِيْمُطَتِ يَحَعُ كُرَا مُثْ، نَزُقُلَا نَمَكَعَم رَسِيَّتِ أَمُّ أَرْقَا مُثْ، رَبَّكَفَ
أَسَلَا جِ نِيْمُطَتِ يَحَعُ فَرَا مُثْ، أَدِجَ أَسُ نِيْمُطَتِ يَحَعُ دُجَسَا مُثْ، أَمُّ إِاقَلَدَعَتِ يَحَعُ
دَقَفَ آدَهَ تَلَعَفَ إِفِ» : دُوَادُ وَبَأْدَارُ. هَسَمُ خُلَا هَاوَرُ. «أَوَّلُكَ كَتَّالَ صِيْفِ كَلْدَلَعَفَاو
«كَتَّالَ صَوْمُ هَتَّصَقْتْنَا أَمَّنْ إِفِ أَيْيَشِ آدَهَ نَمَتَّصَقْتْنَا أَمَوُ، كَتَّالَ صَوْمَتَّ مَتَّ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам масжидга кирдилар. Ортларидан бир киши кириб, намоз ўқиди. Сўнгра Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга салом берди. У зот алик олдилар ва:

«Қайтиб бориб, (бошқатдан) намоз ўқи, чунки намоз ўқимадинг», дедилар. У қайтиб бориб, олдингидек намоз ўқиди. Сўнг келиб, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга салом берди.

«Қайтиб бориб, (бошқатдан) намоз ўқи, чунки намоз ўқимадинг», дедилар. Бу уч марта қайтарилди. Шунда у:

«Сизни ҳақ ила юборган Зотга қасамки, бундан яхшироқ ўқий олмайман, менга ўргатинг», деди. У зот:

«Намозга турганингда такбир айт, сўнг Қуръондан билганларингни ўқи. Кейин рукуъ қил ва рукуъдаги ҳолингда (бироз) тин ол. Кейин (бошингни)

кўтар ва қаддингни ростлаб, тиклан. Кейин сажда қил ва саждадаги ҳолингда ҳам (бироз) тин ол. Кейин (бошингни) кўтар ва ўтирган ҳолингда (бироз) тин ол. Намозингнинг ҳаммасида ҳам шундай қил», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Абу Довуд: «Қачон шуни қилсанг, намозинг тўлиқ бўлади. Бундан бирор нарсани кам қилсанг, намозингдан кам қилган бўласан», деган зиёдани келтирган.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди